

Handicappede på sommerstævnet »Aasivik 81«

Af Marie Holm, socialkonsulent,
Socialdirektoratets forsorgsafdeling



Fot.: Amos Frederiksen.

Blandt handicapårets arrangementer skal her berettes nærmere om et enkelt, nemlig en gruppe handicappedes deltagelse i det grønlandske sommerstævne »Aasivik«.

Ideen opstod i den centrale arbejdsgruppe og blev positivt modtaget af »Aasivik«-komiteen.

Fra den centrale arbejdsgruppes side blev der herefter rettet henvendelse til »Foreningen grønlandske Børn« om økonomisk støtte, idet udgifterne på grund af deres størrelse, der især skyldes rejseudgifternes størrelse, ikke kunne dækkes ind på nogen eksisterende bevillinger. Anmodningen blev til vores store



Fællesmøde. Fot.: Amos Frederiksen.

glæde positivt modtaget af foreningen, der gav os et mundtligt tilsagn om den nødvendige støtte, hvorefter vi gik i gang med den nærmere tilrettelæggelse af arrangementet.

Der blev orienteret om muligheden ved udsendelse af en plakat og gennem Grønlands Radio, hvor man bad de interesserede handicappede og eventuelle ledsagere om at melde sig. En særlig arbejdsgruppe tog sig herefter af de indkomne tilmeldinger med henblik på at få sammensat en passende gruppe inden for de økonomiske rammer, vi havde fået stillet i udsigt.

Heldigvis kunne de fleste af de interesserede handicappede deltage. Enkelte måtte gives afslag, fortrinsvis begrundet i helbredsmæssige hensyn, bl. a. på baggrund af oplysninger fra den enkeltes

egen læge. Ialt kom gruppen til at bestå af 15 personer med vidt forskellige handicaps, heraf 2 i kørestol, og 4 faste ledsagere, hvortil kom frivillig bistand fra en række andre stævnedeltagere. De handicappede var i aldersgruppen 15–24 år, dog 3 mellem 40 og 60 år.

De fleste handicappede deltog i hele stævnet, der varede 14 dage. På grund af den specielle vejsituation i år, hvor storisen lå helt op til Qeqertarsuattiaat/Fiskenæsset, kom rejse og ophold til at vare en hel måned for flere af deltagerne vedkommende. På grund af telegrafistkonflikten måtte alle rejse med kystskib. De første deltagere gik ombord på M/S »Disko« i Qasigianniguit/Christianshåb, hvorefter resten af gruppen blev samlet efterhånden som »Disko« kom sydover.



Nogle af deltagerne i handicapgruppen. Fra venstre: Lars Rasmussen, Paamiut, ledsager Johane Alaufesen, Qasigiannguut, Elisa Sanimuinnag, Ilulissat, og Juliette Maqi, Nuuk. Fot.: Amos Frederiksen.

Selve rejsen og besøgene i de mange byer, der blev besøgt undervejs, var en stor oplevelse for mange af de handicappede. Flere af dem havde aldrig oplevet storisen eller besøgt de byer, vi lagde ind til på turen.

Ombord på »Disko« fik de handicappede ikke alene lejlighed til at lære hinanden at kende. De lærte også en række af de øvrige stævnedeltagere at kende, idet de fleste af passagererne på denne tur var på vej til »Aasivik«. Vores handicapgruppe var således godt integreret med de øvrige stævnedeltagere allerede før ankomsten til stedet for årets »Aasivik«, den nedlagte bygd Illorpaat i Nanortalik kommune.

I Illorpaat fik vores gruppe stillet det tidligere skolelokale til rådighed som vores særlige »hjem« under stævnet. De

fleste af gruppen sov i telte som de andre stævnedeltagere, dog sov de mest fysisk handicappede i skolelokalet, der ligeledes blev benyttet som opholds- og spisested.

Under opholdet havde vi mange af de øvrige stævnedeltagere som gæster til the og kaffe. Vi sang meget og dansede, og en af de handicappede spillede på harmonika. I Sydgrønland bliver det tidligt mørkt om aftenen, selv om sommeren, og vi havde tændt stearinlys i vore vinduer, hvilket tilsyneladende virkede indbydende på de andre stævnedeltagere.

Der opstod naturligvis en række mindre problemer på grund af mangelen på de moderne faciliteter, som de fleste af vore handicappede er vant til hjemmefra. Men de blev heldigvis løst hen ad

vejen, også takket være de mange frivillige hjælpere og en meget positiv holdning over for vores gruppe fra alles side.

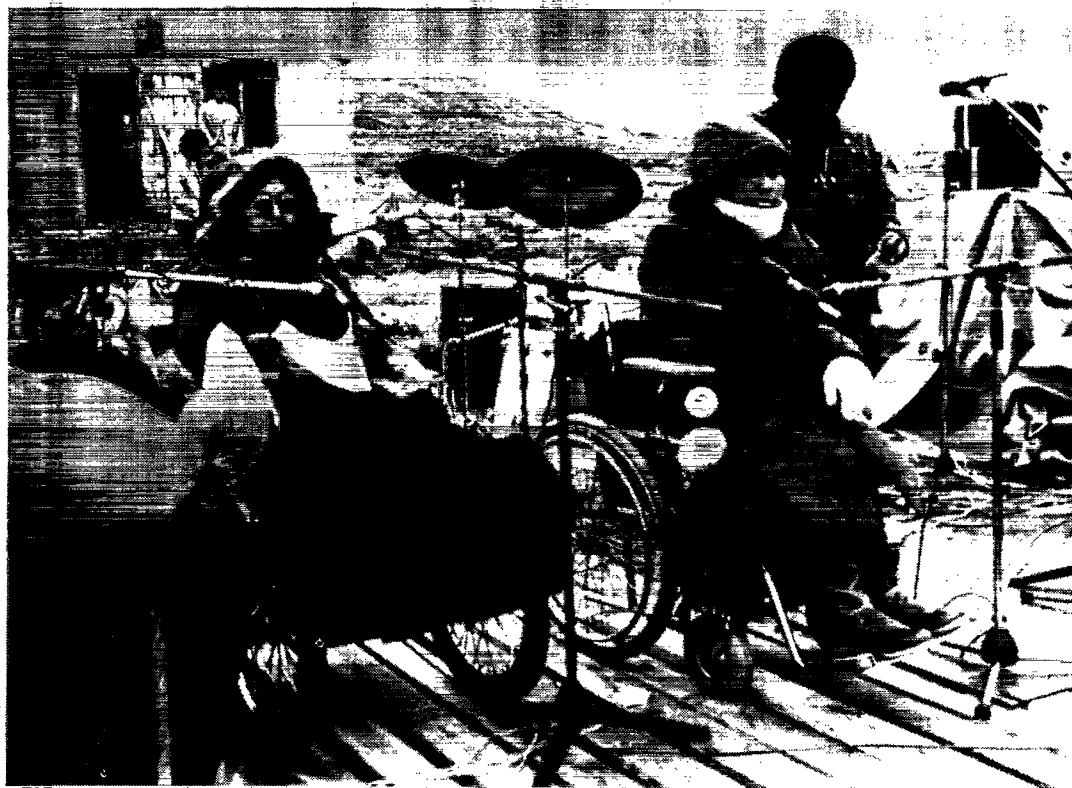
På stævnets program var der afsat en særlig eftermiddag, hvor temaet var de handicappedes hverdag og problemer. Der blev holdt en række taler, blandt andet af landstingsmedlem Sofus Joelsen, der er formand for landstingets stående socialudvalg og socialreformkommissionen, af nogle af de handicappede og flere andre stævnedeltagere. Herefter var der gruppediskussioner, hvor de handicappede ligeledes fik rig lejlighed til at fremkomme med deres synspunkter.

Desværre var vejret ikke alt for godt på handicapdagen, hvorfor der ikke deltog så mange i debatten, som vi kunne ønske os. Men alle deltagere var dog enige om, at det havde været en god dag.

Det primære formål med handicapgruppens deltagelse i »Aasivik«-stævnet var jo heller ikke bare den særlige dag, men først og fremmest at være med til stævnets mange arrangementer af forskellig art og at opleve det sociale samvær med de andre stævnedeltagere, børn, unge som ældre. Og dette lykkedes over al forventning.

Der er efterfølgende kommet mange tilkendegivelser fra de handicappede

Kristine Egede, Qaqortoq (til venstre) og Susanne Johansen, Qasigiannnguit, fortæller på Handicap-dagen deres »livshistorie« og om de handicappedes forhold i Grønland. Fot.: Amos Frederiksen.





Kristine Egede nyder solen foran den gamle skole, mens en medhjælper er ved at ordne transformatoren til den elektriske kørestol. Fot.: Amos Frederiksen.

stævnedeltagere om, at de har været meget glade for at få denne mulighed for at være med på et »Aasivik«, og at de gerne vil være med en anden gang. Også fra andre stævnedeltageres side har man betegnet de handicappedes deltagelse som værende et positivt indslag.

På de ledsagende pædagogers vegne tør jeg roligt give udtryk for, at arrange-

mentet – der jo var lidt af et eksperiment, da det aldrig har været prøvet før – var en meget positiv og lærerig oplevelse for såvel de handicappede som for os. Vi vil gerne være med til noget lignende en anden gang og kan kun anbefale, at man søger at medtage handicappede ved fremtidige arrangementer af denne art.